

Motion om förslag om att förse alla tunnelbane- och pendeltågsstationer inom Stockholms län med sifferkoder

Varje år besöker ett stort antal turister Stockholm. De flesta kommer från de nordiska länderna, men många kommer även från Nordamerika, Sydostasien och Australien. Glädjande nog väljer många av dessa att nyttja länets vältäckande och smidiga kollektivtrafik när de vill besöka olika turistattraktioner, museer, monument m.m.

Många av oss har säkert någon gång hjälpt någon turist som frågat efter ett ställe eller en destination. Inte så sällan får man be personen upprepa både två och tre gånger innan man uppfattar namnet på platsen som eftersöks. Ibland får man anstränga sig oerhört och vara rätt klurig för att gissa sig till rätt namn.

Många tunnelbane- och pendeltågsstationer i Stockholms län har namn som kan vara svåra att uttala för turister, men även för personer som har varit bosatta i Sverige under en kort period och som inte än har lärt sig tala svenska. Det är inte lätt för en japansk turist att uttala namn på tunnelbane- eller pendeltågsstationer som Östermalmstorg, Skärmarbrink, Hägerstensåsen, Saltsjö-Duvnäs eller Djursholms Ekeby för att nämna några. Ännu svårare lär det vara om personen ifråga gör det per telefon. Det kan lätt föranleda missförstånd, förvirring och i vissa fall irritation och frustration när man inte blir behjälpt eller kan hjälpa.

Ett enkelt sätt att lösa problemet kan vara att förse alla tunnelbane- och pendeltågsstationer med sifferkoder. Tunnelbanestationerna får då sifferkoderna från T1 till T100. För pendeltågsstationerna skulle samma princip ge P1 och så vidare. Varje tunnelbane- och pendeltågsstation tilldelas en sifferkod, som väljs efter en pedagogisk och lättöverskådlig princip, t. ex. tunnelbanans röda linje tilldelas sifferkoderna T1-T25, där stationerna kommer då att heta "T1 Norsborg", "T2 Hallunda"... och "T25 Ropsten". På motsvarande sätt kan då pendeltågsstationerna komma att heta "P1 Gnesta", "P2 Mölnbo"...och "P27 Bålsta". Dessa två spårssystem är ju de tyngsta inom SL-trafiken och det är därför rimligt att det är just på dessa som systemet inrättas, men man kan naturligtvis tänka sig att utsträcka numreringen till de övriga banorna.

Förslaget är som synes väldigt enkelt och det borde inte heller innebära några orimliga kostnader för SL att byta ut trafikkartor och tidtabeller, eftersom det görs ändå nästan kontinuerligt. Samtidigt är det ett enkelt sätt att förbättra servicen för resenärerna.

Med anledning av ovanstående föreslår jag landstingsfullmäktige besluta att förse alla tunnelbane- och pendeltågsstationer inom Stockholms län med sifferkoder enligt ovan beskrivna princip.

Stockholm den 23 oktober 2003

Aram El Khoury (kd)